

Postvæsenets ansvar for rigtig udbetaling

FOB nr. 85.146

Udtalt over for generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet, at det efter postlovens § 47, stk. 2, jfr. stk. 1, er en forudsætning for postvæsenets ansvarsfritagelse, at det kan anses for godt gjort, at der er udvist fejl eller forsvømmelse fra enten indbetaleren eller beløbsmodtageren, og at jeg måtte lægge til grund, at denne forudsætning ikke var opfyldt i det konkrete tilfælde.

På denne baggrund henstillede jeg til generaldirektoratet at genoptage sin behandling af sagen og meddele klageren en ny afgørelse under hensyn til det, jeg havde anført.

(J. nr. 1985-1250-512).

A klagede over, at generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet havde afvist at erstatte ham et feriepengebeløb på 9.345 kr., som et postkontor havde udbetalt til en anden, efter at A havde fået stjålet sin feriepostgiroanvisning og sit pas.

Det fremgik af sagen, at A i begyndelsen af juni 1984 rettede telefonisk henvendelse til Arbejdsmarkedets Feriefond for at rykke for sine feriepenge. Under telefonsamtalen oplyste feriefonden, der den 2. april 1984 havde sendt feriepostgiroanvisningen til A, at anvisningen den 16. maj 1984 var blevet indløst på et postkontor.

I tilslutning til telefonsamtalen meddelte A i en skrivelse til feriefonden, at hans feriepostgiroanvisning så måtte være blevet stjålet fra lejligheden.

Under den følgende brevveksling med feriefonden erklærede A skriftligt, at feriepostgiroanvisningen ikke var indløst af ham, og at feriepostgiroanvisningen og passet var blevet stjålet fra A's bopæl. Endvidere indsendte A en liste over »alle, der har været på min bopæl«. Listen omfattede navn og adresse eller telefonnummer på en svoger, forældre, »eks pige« og to arbejdskammerater.

Arbejdsmarkedets Feriefond videresendte sagen til postvæsenet, der anmodede politimesteren på Frederiksberg om at undersøge sagen. Efter at have sammenlignet de underskrifter, som findes på den hævede feriepostgiroanvisning med skriftprøver udfærdiget af A, konkluderede kriminalpolitiets tekniske afdeling, at der ikke var konstateret »overensstemmelser, der indicerer, at de to omstridte underskrifter er udfærdiget af (A)«.

Generaldirektoratet afviste i sin afgørelse A's erstatningskrav under henvisning til postlovens § 47, stk. 1 og 2, der indeholder følgende:

»Postvæsenet er ansvarlig for beløb, der er indbetalt til forsendelse på post-anvisning, indtil det er rigtigt udbetalt, medmindre der er tale om fejl eller forsømmelse fra indbetalerens eller beløbmottagerens side.

Stk. 2. På samme måde er postvæsenet ansvarlig for ind- eller udbetalinger vedrørende postgiro.«

I tilslutning til omtale af de tilsvarende bestemmelser i aftalen mellem generaldirektoratet og Arbejdsmarkedets Feriefond anførte generaldirektoratet i afgørelsen følgende:

»Spørgsmålet er så, om (A) kan siges at have udvist fejl eller forsømmelse.

At en kunde mister sin ferie-postgiro-anvisning samt sit pas på sin bopæl er for generaldirektoratet at se et spørgsmål, om det kan kaldes fejl eller forsømmelse fra beløbmottagerens side.«

Skrivelsen indeholder ikke yderligere bemærkninger til spørgsmålet om, hvorvidt A kan siges at have udvist fejl eller forsømmelse.

A klagede til mig over, at generaldirektoratet havde konkluderet, at han havde udvist forsømmelighed i forbindelse med udbetalingen af beløbet.

I den anledning bemærkede generaldirektoratet i en udtalelse af 25. november 1985, at generaldirektoratet ikke havde konkluderet, »at der skulle være udvist forsømmelighed fra hans side, men blot peget på spørgsmålet, om det kan kaldes fejl eller forsømmelse, at en kunde mister sin ferie-postgiro-anvisning samt sit pas på sin bopæl«.

Efter min gennemgang af sagen udtalte jeg følgende i en skrivelse til generaldirektoratet:

»Efter min opfattelse følger det af den særlige ansvarsregel i postlovens § 47, stk. 2, jfr. stk. 1, at postvæsenet er ansvarlig, medmindre det i det konkrete tilfælde kan anses for godtgjort, at der er udvist fejl eller forsømmelse fra indbetalerens eller beløbmottagerens side.

Efter generaldirektoratets udtalelse i skrivelsen af 25. november 1985 må jeg gå ud fra, at generaldirektoratet ikke på det foreliggende grundlag har anset det for godtgjort, at der er udvist forsømmelighed fra (A's) side.

Som sagen foreligger for mig, må jeg således lægge til grund, at den i § 47, stk. 1, anførte forudsætning for postvæsenets ansvarsfritagelse ikke er opfyldt.

Jeg bemærker i tilslutning hertil, at det efter min opfattelse følger af bestemmelsens udformning, at spørgsmål om, hvorvidt *postvæsenet* har udvist fejl eller forsømmelighed, er uden selvstændig betydning for afgørelsen af ansvarsspørgsmålet, jfr. herved også princippet i den almindelige bestemmelse om postvæsenets ansvar i postlovens § 42, stk. 2, (»selv om skaden er hænderlig«).

På den baggrund henstiller jeg til generaldirektoratet at genoptage sin behandling af sagen og meddele (A) en ny afgørelse under hensyn til det, jeg har anført ovenfor.

Jeg udbeder mig underretning om generaldirektoratets fornyede afgørelse.
...«

Generaldirektoratet meddelte mig herefter, at det var besluttet at imødekomme erstatningskravet og udbetale beløbet på 9.345 kr. til A.

Jeg meddelte generaldirektoratet, at jeg havde taget det oplyste til efterretning.